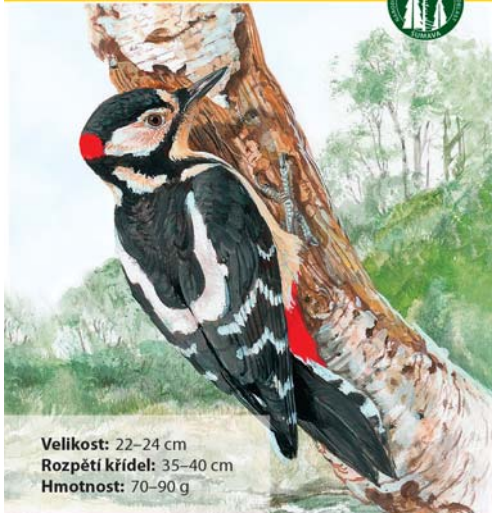

Velikost: 14–15 cm
Rozpětí: 21 cm
Hmotnost: 30 g

Vrabc domácí

Passer domesticus
Haussperling / House Sparrow

Velikost: 22–24 cm
Rozpětí křídel: 35–40 cm
Hmotnost: 70–90 g

Strakapoud velký

Dendrocopos major
Buntspecht / Greater Spotted Woodpecker

Velikost: 32–36 cm
Rozpětí křídel: 68–78 cm
Hmotnost: ♂ 180 g, ♀ 220 g

Poštolka obecná

Falco tinnunculus
Turmfalke / Kestrel

Velikost: 30–36 cm
Rozpětí křídel: 75–85 cm
Hmotnost: ♂ 200 g, ♀ 280 g
Silně ohrožený druh

Ostříž lesní

Falco subbuteo
Baumfalke / Hobby

Šířka klobouku: 0,5–5 cm
Tloušťka: 0,5–1 mm

Pevník krvavějící

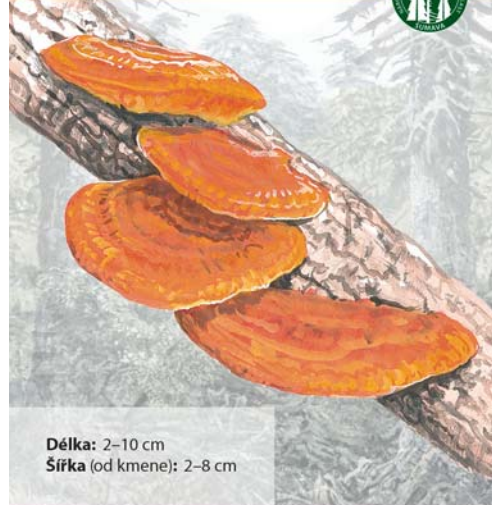
Stereum sanguinolentum
Blutender Schichtpilz / Bleeding Conifer Crust

Velikost: délka jednotlivých
větviček 2 až 4 cm
Kriticky ohrožený druh

Vousatec dvoubarevný

Bryoria bicolor
Zweifärbigen-Fadenflechte / Twocolour Horsehair Lichen

Délka: 2–10 cm
Šířka (od kmene): 2–8 cm

Outkovka rumělková

Pycnoporus cinnabarinus
Zinoberrate Tramete

Délka plodnice: 5–25 cm
Tloušťka: 2–20 cm

Ohňovec Hartigův

Phellinus Hartigii
Tannen-Feuerschwamm

Název: Ostříž lesní**Třída:** ptáci **Řád:** dravci **Čeled:** sokolovití**Délka života:** 15 let**Mláděta:** Snůšku tvoří 2–4 žlutohnědá vejce s hustými červenohnědými drobnými skvrnkami. Sedí na nich oba rodiče. Líhnutí probíhá po 28 až 31 dnech – koncem května až začátkem června, hnízdní péče trvá 28 až 32 dní a podílejí se na ní opět oba rodiče.**Hlas:** Pronikavé „ki-ki-ki“, důraznější „gii-gii-gii“, mláděta žadonicí na hnízdě: „gje-gje-gje“.**Hnízdo:** Ostříži si upravují opuštěná hnízda jiných ptáků.**Potrava:** Zejména velký létající hmyz (vážky, kobylky, sarančata, motýli), drobní ptáci (vlaštovky, skřivani, jiříčky a další). Ostříž loví za prudkého letu.**Popis:** Velice obratný letec, přímo letecký akrobat. Pro ostříže jsou typická dlouhá úzká špičatá, srpovitě zahnutá křídla, krátký ocas a tmavé oči. Hlava a záda se zbarvují do břidlicově černé. Od oka přes bílé tváře se rozprostírá černý vous. Hrud' je bílá s podélnými velkými černými skvrnkami, kalhotky a podbřišek rezavé. Obě pohlaví mají stejné zbarvení, samec je menší než samice.**Výskyt:** Řídce na celém území ČR, na Šumavě do 800 m n. m. Tažný, zimuje v Africe. Vyhovuje mu otevřená krajina s menšími lesíky a remízky, zejména v blízkosti rybníků, mokřadů či rákosin.**Ilustrace:** Pavel Procházka**Název: Ohňovec Hartigův****Říše:** houby**Ekologie a rozšíření:** Vyskytuje se na živých i čerstvě odumřelých kmenech a tlustých větvích jedle, vzácně smrku. Doprovází tedy porosty starých jedlí a je ohrožen jejich vymíráním.**Popis:** Dřevokazná, nejedlá houba. Plodnice je víceletá. Mladé plodnice jsou bochánkovité, starší kopytovité až zavalité, mají rozpraskaný povrch, svrchní stranu hnědou, spodní světlejší, bokem pevně přirostlé ke kmeni. Často je víc plodnic spojených. Ohňovec Hartigův způsobuje bílou hnilobu dřeva a tím oslabuje kmen. Může dojít ke zlomu v místě intenzivního napadení.**Ilustrace:** Pavel Procházka**Název: Poštołka obecná****Třída:** ptáci **Řád:** dravci **Čeled:** sokolovití**Délka života:** 13 let**Mláděta:** Samice snáší 4 až 6 červenohnědých hustě skvrnitých vajec. Sedí 29 dní, samec přináší potravu. Hnízdní péče 28–32 dní.**Hlas:** Jasně hlasitě pronikavé „kii-kii-kii-kii“.**Hnízdo:** Nestaví, využívá stromové dutiny, stará hnízda vran nebo strak, výklenky a dutiny ve skalách nebo domech či zdech.**Potrava:** Především hraboš polní, další drobní savci a ptáci, ještěrky, větší hmyz. Loví na otevřených plochách s nízkou vegetací.**Popis:** Samec je menší a barevnější, hlava a ocas světle šedé, hřbet červenohnědý, tmavě skvrnitý, ocas světle šedý, spodní strana těla okrově žlutá s tmavými podélnými skvrnkami. Samice je rezavohnědá s tmavým skvrněním, spodní strana těla světlá, oproti samci hustěji skvrnitá. Oči jsou tmavé. Při lovu se poštołky projevují charakteristickým třepetavým letem na místě. Na vyhlédnutou kořist se spustí náhlým náletem nebo útočí náletem z vyhlídkového posedu.**Výskyt:** Hojný, část populace je stálá nebo potulná, část tažná. Osidluje okraje lesů, remízky. Přizpůsobila se životu ve městech, kde obývá věže, kostely, vysoké budovy. Na Šumavě hnízdí i kolem 1 000 m n. m.**Ilustrace:** Pavel Procházka**Název: Outkovka rumělková****Říše:** houby**Ekologie a rozšíření:** Roste v červnu až listopadu na odumřelých kmenech a větvích listnatých stromů (bříza, buk, třešeň, jeřáb, jasan). Dává přednost výslunným místům.**Popis:** Dřevokazná, nejedlá houba. Plodnice je jednoletá, polokruhovitého až protáhleho tvaru s ostrým okrajem, ke dřevu přirůstá bokem. Výrazně rumělkově červená barva se stářím bledne. Jedná se o tvrdou houbu bez vůně a chuti. Plodnice rostou jednotlivě nebo ve skupinách. Outkovka rumělková způsobuje bílou hnilobu dřeva, napadá pouze mrtvé dřevo.**Výskyt:** hojná ve vyšších polohách, nejčastěji v nadmořských výškách 400 až 1 000 m.**Ilustrace:** Pavel Procházka**Název: Strakapoud velký****Třída:** ptáci **Řád:** šplhavci **Čeled:** datlovití**Délka života:** 11 let**Mláděta:** Samice klade v dubnu až v červnu 4–7 bílých vajec, oba rodiče na nich sedí 12–13 dní, hnízdní péče trvá asi 3 týdny.**Hlas:** Krátké ostré „kik“, někdy opakované v dlouhých řadách. Rychlé bubnování zobákem znamená vyznačování revíru či lákání opačného pohlaví.**Hnízdo:** Hnízdí jednou ročně. Vydlabává si téměř vždy novou dutinu ve stromě.**Potrava:** Zobákem vytesává larvy dřevokazného hmyzu, loví různé bezobratlé, ale také plení hnízda jiných ptáků. Další složku potravy tvoří plody, bobule, ořechy, žaludy a semena šišek. Je to druh, který rád navštěvuje krmítka.**Popis:** Zbarvení je svrchu bíločerné, samec má v týlu červený pruh, spodní strana je těla nažloutlá, podbřišek oranžově červený. V hlavě se za silným zobákem ukrývá dlouhý, vymrštitelný jazyk. Noha vypadá tak, že dva prsty směřují dopředu a dva dozadu, ocasní pera tvoří operu při šplhání.**Výskyt:** Obyvá lesy všech typů, ve městech parky a zahrady se vzrostlými stromy. Nejběžnější šplhavec, stálý.**Ilustrace:** Pavel Procházka**Název: Vousatec dvoubarevný****Říše:** lišejníky**Ekologie a rozšíření:** Roste epifyticky v horských lesích na stromech a keřích, také na skalách. Vyhovuje mu vlhký vzduch a velmi časté srážky. Vousatec je rozšířen od jižní části severní Evropy až do subalpinského stupně západní Evropy.**Popis:** Stélka je v bazálních úsecích černá, jinak bledě hnědá, složená z hustých až řídkých kompaktních svazků, poléhavá. Hlavní větévky jsou posázeny černými, zřetelně kolmo odstávajícími krátkými bočními větévkami. Jednotlivé větévky dosahují délky 2 až 4 cm. Vousatec je velmi citlivý na znečištění ovzduší. V ČR patří mez kriticky ohrožené druhy.**Ilustrace:** Pavel Procházka**Název: Vrabec domácí****Třída:** ptáci **Řád:** pěvci **Čeled:** vrabcovití**Délka života:** Nejvyšší prokázaný věk 19 let 9 měsíců.**Mláděta:** Samice snáší v dubnu až v září 5–6 bílých červenohnědě skvrnitých vajec. Sedí na nich oba rodiče 14 dní, hnízdní péče trvá 17 dní. Hnízdí třikrát až čtyřikrát ročně.**Hlas:** Hlasitě švitoření, rytmické čimčarování „čip – čip – čip“.**Hnízdo:** Vrabec domácí si staví hnízdo na budovách i uvnitř stavení, obsazuje hnízda po jiříčkách, vlaštovkách, dutiny stromů i budky. Ke stavbě používá slámu, stébla, papírky či hadříky. Vystýlá peřím.**Potrava:** Semena, obilí, hmyz, pavouci, ovoce, lidské odpadky.**Popis:** Samec má černou skvrnu přes oko, směřující k zobáku a na hrdlo. Náprsénka se barví dočerna, čelo a temeno jsou šedé. Samice má zbarvení šedohnědé. Společný tok více samců a jedné samice.**Výskyt:** Vrabec domácí patří mezi synantropní druhy (doprovází člověka). Je stálý. Zdržuje se ve velkých hlučných hejnech, typicky poskakuje po zemi.**Ilustrace:** Pavel Procházka**Název: Pevník krvavějící****Říše:** houby**Ekologie a rozšíření:** Roste na odumřelém dřevě smrků, méně pak na dřevě jiných jehličnanů. Napadá také kmeny živých smrků, do kterých proniká místy poškozenými zvěří (ohryzem a loupáním) nebo poraněními na kmenu způsobenými těžbou okolních stromů.**Popis:** Dřevokazná, nejedlá houba. Plodnice je jednoletá. Tvrdé až kožovité rozlité nebo polorozlité plodnice tvoří povlaky. Horní část plodnice odstává od podkladu. Houba se barví dohněda, s bílým okrajem. Způsobuje bílou hnilobu dřeva. Zajímavostí je, že plodnice při poranění vylučuje červenou tekutinu „krev“.**Výskyt:** Pevník je velmi hojný, kosmopolitní. Vyskytuje se od nížin po pahorkatiny, ale lze jej nalézt i v horských oblastech.**Ilustrace:** Pavel Procházka